

Jeg vender nu tilbage til den højtærede Justitsminister og minder om, at den ærede Landstingsmand, som var Højres Ordfører under Finanslovbehandlingen i Fjor (P. G. C. Jensen), stillede Forlangende om, at Ministeriet skulde fremlægge et Lovforslag om edsvorne Revisorer. Jeg tillader mig at genoptage denne Fordring, thi i samme Grad som vi maa kæmpe for at hævde Forretningsmoralen i dette Land, maa vi forlange, at der er Midler, hvorved det kan ske, og Midlet dertil er edsvorne Revisorer. Jeg tillod mig i Gaar at minde om Sparekasserne, jeg tror, de der vilde være i højeste Grad nødvendige.

Som sagt, mine Herrer, det, jeg har ønsket her at hævde, er Sikkerheden i vor Forretningsmoral. Men ikke alene af det rent moralske Hensyn, men ogsaa af Hensynet til den Middelstand, som der tales saa uhyre meget om. Der tales saa meget om den betrængte Middelstand, særlig ved Valg, at man undertiden faar Afskræk for det og ikke selv ønsker at nævne dette Ord. Men jeg tror dog, at man bør ile Middelstanden til Hjælp, for at de Penge, den har erhvervet sig, ikke af enkelte hensynsløse Sagførere eller Børsmænd skulle blive den franarrede. Saavel af Hensyn til Middelstanden som ogsaa og ikke mindst af Hensyn til Forretningsmoralen fremsætter jeg den Opfordring til det høje Ministerium, at det fremkommer med dette Kompleks af Love, som jo delvis ere udarbejdede.

Under Udenrigsministeriets Budget tillod jeg mig i Fjor at omtale, hvilket jeg nu vil gentage, det af den førnævnte højtærede Landstingsmand udtalte Ønske om Indberetninger fra Gesandtskaberne. Jeg tillod mig at minde den højtærede Udenrigsminister om den af den amerikanske Skibsfartskommission afgivne Betænkning og den Fare, som denne Kommission frembyder for, at den danske Skibsfart mister et Privilegium, som den hidtil har nydt. Jeg skal videre tillade mig at erindre om, at siden Rigsdagen var samlet i Fjor, have vi faaet en ny Udenrigsminister. Der var to Ting i den afgaaede Udenrigsministers Virksomhed, hvorfor der bør ydes ham Anerkendelse, dels hans Kamp for Voldgiftstraktater og dels hans Arbejde paa at bringe os paa en Forhandlingsfod med Tyskland. Hvad det første angaar, have vi nu et Resultat i den Traktat, der er afsluttet med Holland, en Traktat, der naturligvis mere har principiel end real Betydning, idet der ikke er megen Chance for, at Holland og Dan-

mark skulle trække Sværdet mod hinanden. Men jeg tillader mig blot at haabe, at de Bestræbelser, der have givet sig Udslag i denne Traktat, maatte kunne blive udvidede, saaledes at der ogsaa blev indgaaet en lignende Traktat med Sverige og Norge. Jeg tænker ikke, vi kunne faa en Traktat af samme Indhold som den hollandske med disse to Stater, men i hvert Fald en Traktat af samme Indhold som den, der er opnaaet ved Overenskomsten i Karlstad, synes at være indenfor det opnaaeliges Grænse, hvis det højtærede danske Udenrigsministerium valgte det rette Øjeblik til at arbejde derfor. Jeg ønsker det ikke blot for selve Traktatens Skyld, men fordi vi, i hvert Fald mange af os, have drømt skandinaviske Drømme og undertiden ogsaa betalt for disse Drømme. Vi have drømt disse Drømme, og mange af os have ønsket dem virkeliggjorte og gøre det fremdeles. Nu er jeg bange for, at en saadan politisk Skandinavisme let kan dø af Mangel paa Næring, og jeg tror derfor, at en saadan skandinavisk Traktat om Voldgift vilde give Næring til de tre Staters lignende Følelser overfor hverandre. Det nytter ikke at tale om et Samarbejde mellem de tre Lande i den vide Udstrækning, som den politiske Skandinavisme forudsætter, naar man ikke en Gang har saa megen Tillid til hinanden, at man vil afslutte en Traktat, som udelukker pludselige Overfald. Jeg vil derfor tillade mig at fremsætte den Anmodning til den højtærede Udenrigsminister, at han, naar det rette Øjeblik kommer — hvor naar kan jeg ikke udtale mig om —, lægger al sin Kraft ind paa at faa en lignende Traktat som den, der er sluttet mellem Sverige og Norge, afsluttet med disse tvende Søsterstater.

Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der i Gaar talte om dette Spørgsmaal og ogsaa talte om en dansk Prinses Kandidatur, tror jeg at have Lov til at gøre den Bemærkning, at den danske Rigsdag er en officiel Institution; nu foreligger der, saa vidt jeg ved, ikke noget som helst officielt om nogen som helst dansk Prinses Kandidatur. Det eneste, der foreligger, er, at vi vide, at den norske Regering har rettet en Henvendelse til Hans Majestæt Kongen af Sverige, en Henvendelse, hvorpaa der ikke er indløbet noget Svar. Under saadanne Forhold tillader jeg mig blot at nævne, at det ikke er ganske korrekt af os at drøfte et Spørgsmaal, som ikke ligger for. Men hvis det ærede Medlem, hvad han selvfølgelig har Lov til, og hvad der kan være rigtigt,